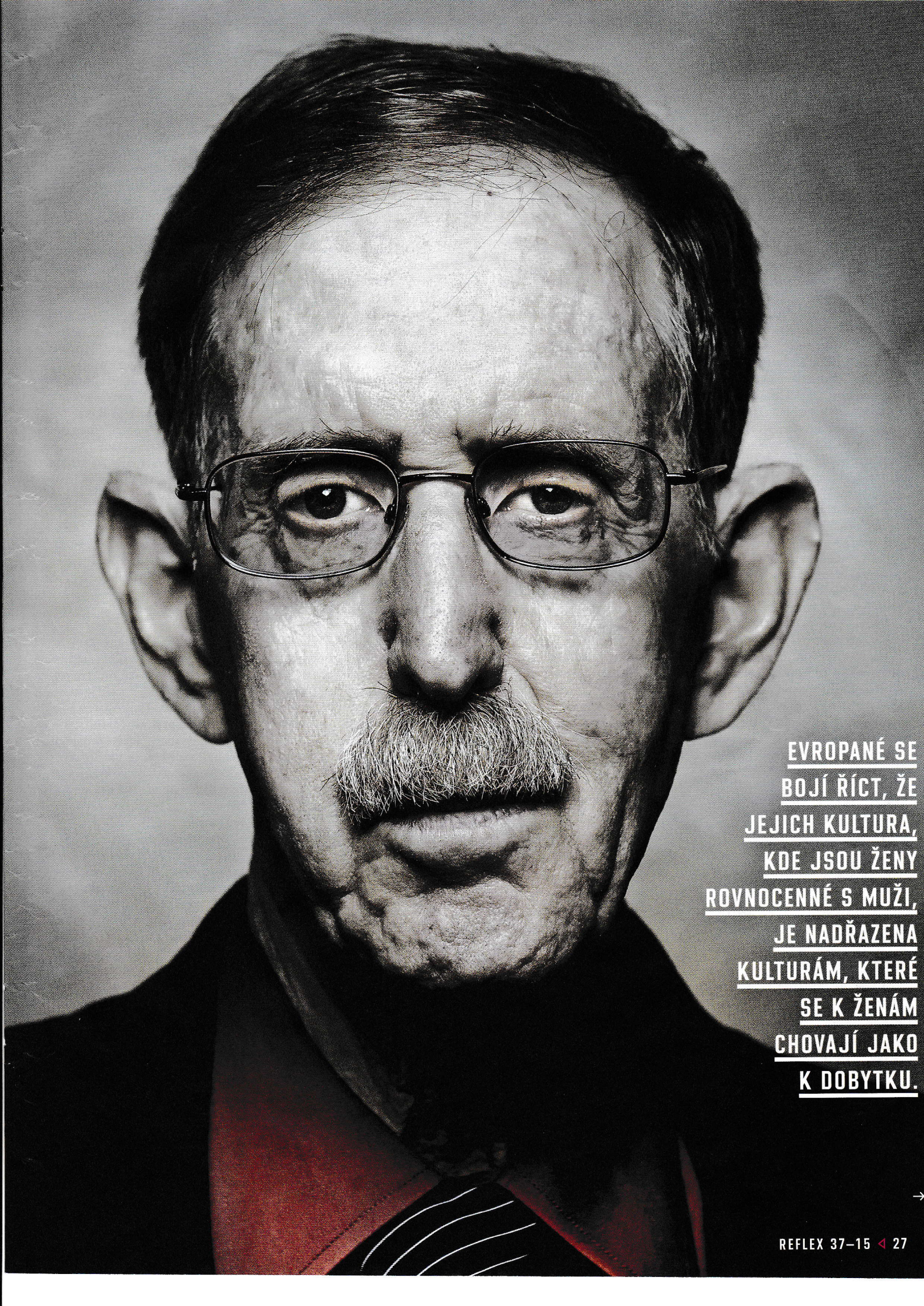

JE TO VÁŠ KONEC

„Můj smysl pro pluralismus končí, když
ke společnému stolu přisednou lidožrouti.
Pak bych rád věděl, jestli jsem pozván jako
host, anebo jako hlavní chod jídelníčku.“

TEXT JEFIM FIŠTEJN FOTO NGUYEN PHUONG THAO

Myšlenky Dana Schueftana působí úlevným dojmem. Jako by za nás vyjadřoval to, co ve skrytu duše cítíme, ale tlakem okolí si to odmítáme připustit. Tento izraelský akademik, bezpečnostní expert a politický poradce **PROLAMUJE TABU**, kvůli nimž by si v mnoha evropských státech vysloužil trestní oznámení.

EVROPANÉ SE
BOJÍ ŘÍCT, ŽE
JEJICH KULTURA,
KDE JSOU ŽENY
ROVNOCENNÉ S MUŽI,
JE NADŘAZENA
KULTURÁM, KTERÉ
SE K ŽENÁM
CHOVAJÍ JAKO
K DOBYTKU.

OBAMA JE EVROPAN

Na skvělá řešení globálních problémů já nevěřím. Je načase zvyknout si na myšlenku, že ne každý problém má okamžité řešení. Některé živelní pohromy nelze uřídit, lze je pouze přežít. Bolístka musí nejprve vyhnít.

Mám za to, že v nadcházející době problémů nebude ubývat, spíše naopak. Leccos souvisí s kvalitou amerických prezidentů. Dovolu mi drobný historický exkurs. V 17. a 18. století si evropští panovníci říkali „ochránci víry“.

Od dob druhé světové války byli američtí prezidenti pokládáni za ochránce svobody. Zdá se, že současný americký prezident to vůbec nechápe. Působí naprosto bezradně, jako by neměl ponětí o tom, jak to ve světě chodí.

Mluvíme-li o pořádku, je třeba si přiznat, že máme výběr ze dvou možností: buďto bude pořádek americký, nebo žádný. Roli Ameriky nikdo nemůže zastoupit. Je naivní představa, že tam, odkud Amerika vycouvá, okamžitě nastoupí Čína a nastolí nový pořádek. Nemluvíme o vzdálené budoucnosti, ale o našem zítřku.

Někdo vtipný by mohl namítnout, že Evropa by taky mohla vyplnit vzniklé vakuoprázdno, ale byl by to špatný vtip. Evropa sama je problém, ne řešení. Dávno není schopna vyplnit cokoli. Současný americký prezident není stavěn

na to, aby problémy světa řešil, protože jim nerozumí. Nechci vás urazit, ale nemohu si pomoci: Barack Obama je Evropan. A to je to nejhorší, co můžete říct o prezidentovi Spojených států.

Paradox je v tom, že Evropa může zůstat Evropou jen potud, pokud Amerika zůstane Amerikou. Ve světě, kde se z Ameriky stane Evropa, z Evropy zbudě velké nic.

Pro Evropu byla Amerika jakýmsi pomyslným odpovědným tátou, který je chránil před jejich vlastními hloupými nápady. Avšak osm let Obamovy bezradnosti plus osm let George Bushe mladšího, jenž měl sice smysl pro odpovědnost, ale také vršil chyby, udělaly svět nebezpečným místem pro žití. Bill Clinton sledoval vlastní zájmy, navíc měl špatný vkus, a to už dělá dohromady 24 let, během nichž američtí prezidenti neplnili svou povinnost.

NEDOSTATEK VŮDCŮ

Bude zapotřebí velmi rozhodného prezidenta a potrvá to delší dobu, než situace dozná nápravy a Putin pozná, že to není on, kdo bude ředitelem všehomíru. Chybné je pomyšlení, že v lednu roku 2017 Obama opustí Oválnou pracovnu a nastěhuje se tam nový pán, který všechno rázem změní.

Nejen Amerika trpí nedostatkem opravdových lídrů. Podívejte se na Evropu! Jediný evropský

státník, jenž má kvality lídra, je Angela Merkelová. Leč ona je chycena do koaliční pasti, která jí neumožňuje projevit své vůdcovské vlastnosti.

Celý západní svět – mimochodem včetně Izraele – trpí absencí silných státníků. Řeknu to takhle: demokratická a otevřená společnost je plodem křížení moci a odpovědnosti. V posledních dvou desetiletích ovšem došlo k tomu, že jedny instituce na sebe strhly veškerou moc a neneseou žádnou odpovědnost, zatímco jiné jsou odpovědné za všechno, aniž mají moc.

Kupříkladu sdělovací prostředky jsou dnes obdařeny mimořádnou mocí, aniž berou za cokoli odpovědnost. Instituce soudnictví rozhoduje o těch nejdůležitějších věcech v životě člověka, aniž soudci vyvozují ze svých rozhodnutí osobní odpovědnost.

Na rozdíl od médií a soudnictví exekutiva obecně, a vláda zejména jsou odpovědné za všechno, aniž by měly moc zásadně měnit skutečnost. Vědomy si svého výsadního postavení média a soudnictví jsou ochotny udělat všechno, aby omezily akceschopnost vlády.

Politici typu Churchilla, Roosevelta, de Gaulla nebo Ben Guriona se dnes nemohou dostat na špičku moci, protože dříve nebo později by jim někdo vytkl, že nejsou dostatečně politicky korektní. Samo-

zřejmě že nebyli, protože být lídr znamená být politicky nekorektní. Politická korektnost je totiž nepřitelem svobodné společnosti.

CO JE DOBRÉ PRO ŽIDY?

Celý region Blízkého východu, až na Izrael, je v plamenech. Přesto se nezdá, že by se Izrael třásl strachy. Jak praví židovské úsloví: „Je to dobré pro Židy?“

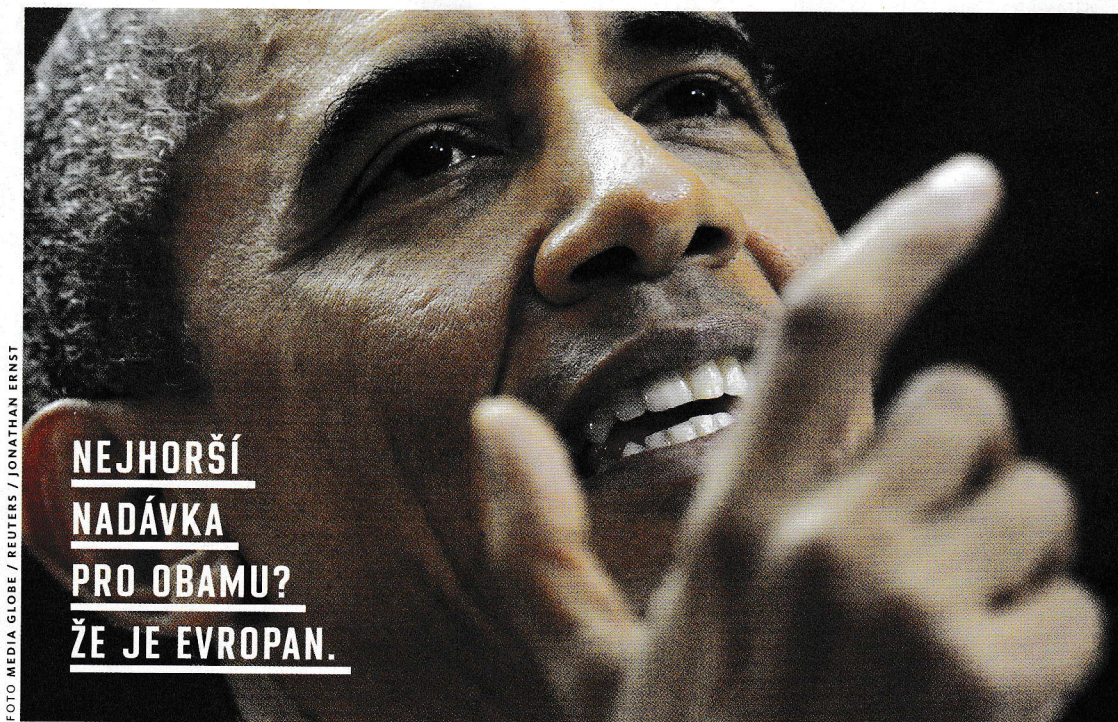
Chcete vědět, proč se Izrael netřese strachy? Protože nedá na rady Evropanů. Jsme ostrůvek civilizovaného života v oceánu barbarství, ať již potenciálního jako v případě Jordánska, kdyby tam současný režim padl, nebo faktického, jaké pozorujeme v Sýrii, Libanonu, Iráku, Libyi, Súdánu a všude jinde v regionu. Většina západního světa, včetně mých izraelských přátel, nikdy nepochopila fundamentální zvláštnosti Blízkého východu.

Je zvykem mluvit o místních územních útvech jako o státech. Moji kolegové politologové rádi používají pojmy jako koalice, opozice, vláda, zákonodárné sbory, tradiční instituce.

Zpravidla odpovídám: „O čem to mluvíte, přátelé? Tohle nejsou moderní společenské konstrukty, nýbrž středověké struktury v kombinaci s převzatými a špatně pochopenými prvky modernity, které jsou venkoncem ještě mnohem horší než zděděné struktury středověké. Proto Marocké království funguje mnohem lépe než Sýrie nebo Irák, jež se psí svou domnělou moderností.“

Obecně můžeme říct, že tradiční společenský řád v zemích Blízkého východu, ať již byl více, nebo méně efektivní, leč jakžtakž fungoval, byl za poslední století dokonale zbořen, aniž by jeho místo zaujaly moderní struktury. Arabské společnosti zůstaly uvězněny mezi tradičním řádem a současností, nepatří tam ani tam a to, co vzniklo, se vyznačuje mimořádnou nefunkčností. Nejsou to státy, jež dnes prožívají krizi a zítra se vrátí k normálu. Kmenový systém založený na bezvýhradné loajalitě vůči náčelníkům se zboril pod náporem náboženských, sektářských, etnických a jiných dílčích loajalit.

Výsledkem jsou strukturně nestabilní systémy. Nestabilita je nejvlastnějším znakem této struktury. Každá dočasná stabilizace je možná jen tehdy, když nějaký

**NEJHORŠÍ
NADÁVKA
PRO OBAMU?
ŽE JE EVROPAN.**

EVROPA JE NA DOBRÉ CESTĚ PODOBAT SE BLÍZKÉMU VÝCHODU.

obzvlášť sveřepý nadbarbar povraždí a porobí ostatní barbary, jak to dělali Saddám Husajn nebo Háfiz Asad, otec nynějšího syrského prezidenta Bašára. Když diktátor z jakýchkoli důvodů odejde, na jeho místo se cpou další borci, a než nejbrutálnější z nich usedne na trůn, dochází k velké řeži a krveprolívání. To jsou reálné alternativy.

Znamená to, že demokracie na evropský způsob je v těchto zemích zhora nemožná?

Představa, že zde může existovat spořádaná demokracie, jak o tom snil prezident George Bush mladší, není z tohoto světa. Demokratický řád zde nefunguje, fungovat nebude a ani nemůže, přinejmenším v dohledné budoucnosti. Zda to bude fungovat za 200 let, na to se mě neptejte, zeptejte se Šimona Perese, který v to věří. O tom se hezky mluví, dobře se to poslouchá, ale s realitou to nemá nic společného.

Čili je to špatné pro Židy, protože budeme muset i nadále žít v prostředí zmítaném násilím a nepokoji. Samozřejmě že by bylo milejší

EVROPSKÁ UNIE JE SAMA PROBLÉM, NE JEHO ŘEŠENÍ.

mít za sousedy takové Dány nebo Finy, ale máme snad brečet proto, že za sousedy máme zrovna Arabů? Řeknu vám vtip: Zástupci národů přijdou ke stolci Všemohoucího a stěžují si: Všechno dobré jsi slíbil Židům a to není spravedlivé vůči ostatním. A Hospodin děl: Počkejte, až uvidíte, koho jsem jim dal za sousedy. Ale co je špatné pro Židy, je pro ně zároveň i dobré. Chtějí nás zabít, ale jsou na to příliš slabí. Tak třeba v Sýrii všechny válčící strany by nás chtěly zabít – Asad nás chce zničit, fronta an-Nusra nás chce zničit, ISIS jakbysmet, Erdoğan by nás nejraději vymazal z mapy, ale zatím se zabíjejí navzájem. Já jim v jejich počinání přeji naprostý zdar. Jako správný sportovec se nestarám o to, kdo z nich zvítězí, pro mne je důležité, aby se hrálo dál.

Když jedna ze dvou stran začne vítězit, přijde třetí, která obnoví rovnováhu vzájemného zabíjení. Ta situace nemá řešení. George Bush si mohl myslet, že stačí poslat mariňáky a ti tomu udělají pří- →

FOTO PROFIMEDIA.CZ

trž. Barack Obama si může myslet, že stačí kapitulovat, jak to udělal vůči Íránu, a odejít z regionu a ono se to už nějak samo uklidní. Neuklidní, protože situace nemá konec a nemá řešení. Každý ženatý muž a vdaná žena vědí, že ty nejdůležitější problémy v životě nemají řešení. Naučte se žít ve světě, kde není žádné konečné řešení. Jsou to vlastně dvě různé otázky. Otázka pro hloupé je, kde je řešení? Otázka pro chytré je, jak žít ve světě, kde definitivní řešení není a nebude?

MULTIKULTI MENTALITA

Evropa prochází proměnou, kdy statisíce uprchlíků mění její tvář. Co tato změna bude znamenat pro Izrael?

Nejdříve si řekněme, co tato změna bude znamenat pro Evropu. Evropa páchá sebevraždu nezávisle na počtech imigrantů. Sebevražedná je její demografická politika.

Evropané nemají rádi své děti, jinak by nemohli mít porodnost na úrovni 1,3 na rodinu. Za 30 let

totiž jejich děti budou pracovat převážně na to, aby uživilí důchodce, jichž bude 65 ze 100. Druhou známkou probíhající sebevraždy je rezignace na evropské hodnoty. Evropané již nejsou hrdí na vlastní duchovní dědictví. Místo hrdosti na hodnoty, zvyklosti, úsilí, jež jim zajistily ve všech smyslech bohatý život, rozhodli se pro „multikulti“ mentalitu, která již nerozlišuje kulturní a sociální vymoženosti podle dosažené úrovně.

V multikulturalismu žádné kulturní a jiné výdobytky nejsou lepší a vyšší než jiné. Všechny mají stejnou hodnotu. Když k demografickému úpadku přidáte neschopnost jemného hodnotového rozlišení, když nic není lepší a nic není horší, pak vás nenapadne žádat od přistěhovalců, aby bezpodmínečně přijali vaše hodnoty, vaše pravidla a způsoby, jinak že ve vaší společnosti pro ně není místo. Pak se jednoho krásného rána probudíte a zjistíte, že žijete v úplně cizím světě. Není to jednoduché, říct jasné a nahlas, že kultura, jež uznává, že ženy jsou rovnocenné lidské bytosti, je nadřazena kultuře, která se k ženám chová jak k dobytku. A že ta druhá kultura není pouze jiná, nýbrž je podřadná vůči té první. Je těžké to říci, protože to je politicky nekorektní.

Pro společnost, jež je schopna upravit svou demografii a zároveň si udržet hodnoty, otázka, kolik imigrantů přichází, se rázem stává druhořadou. Bez splnění těchto

FOTO MEDIA GLOBE / REUTERS / HANNIBAL HANSCHKE

podmínek velký příliv uprchlíků je pro ni opravdovou katastrofou. Problém není v tom, že většina běženců jsou muslimové; mohou to být Hindové, balkánští Slované nebo třeba Marťané – takoví ti zelení muži s tykadélky na hlavě. Když jsem pozván ke stolu a hoduji mezi zástupci různých národů, ctím jejich předpisy a záliby. Jeden nejí vepřové, druhý hovězí a já to respektuji. Ale můj smysl pro pluralismus končí, když ke společnému stolu přisednou lidožrouti. Pak bych rád věděl, jestli jsem pozván jako host, anebo jako hlavní chod jídelničky. Tolerance by měla skončit tam, kde někdo pod

záminkou tolerance chce zničit samotný princip tolerance. Chcete-li za každou cenu vypadat dobrotivě, nedivte se, že se jednou probudíte a zjistíte, že je příliš pozdě. V Africe žije silně jedovatý had, jehož název se překládá jako „příliš pozdě“.

POLITICKÁ KOREKTNOST BERE SVOBODU

Jedna z bezprostředních hrozeb doby spočívá v tom, že extrémisté se navzájem podporují – nezodpovědná levice pomáhá k moci radikální pravici. Právě proto, že politická korektnost posiluje svými dopady krajní levice a populistickou pravici, pokládám ji za největší ne-

NĚKTERÉ POHROMY NEJDE VYŘEŠIT, MUSÍTE JE PROSTĚ PŘEŽÍT.

EVROPA DNES PÁCHÁ HROMADNOU SEBEVRAŽDU A SPOLEČENSKÝ

MYŠLENKY politologa Dana Schueftana **JSOU OSVOBOZUJÍCÍ, přestože v nich není nic, co bychom sami dávno netušili. Proč?**

Ukazují totiž slepou uličku, do níž se Evropa v posledních letech nechala zahrnat. Jednostranně pojatá lidumilnost zdárně potlačila všechny ostatní reflexy a mravní zásady naší civilizace.

Pud sebezáchovy, gen sobectví, přednostní láska k vlastním dětem, odpovědnost vůči odkazu předků i prostý selský rozum zakrtněly a byly časem poníženy na projevy čisté fyziologie. Avšak hypertro-

fie jednoho principu na úkor jiných stejně jako zbytnění jednoho, byť veledůležitého orgánu v těle o zdraví celého organismu nesvědčí. Je velký rozdíl mezi vodnatostí hlavy a rozšířeným vědomím.

Duševní rozpoložení současné Evropy spíše než vyšší oduševnělost připomíná nevysvětlitelné chování vorvaňů páchajících hromadnou sebevraždu na mělčině. Zbývá už jen Evropu vyvrhnout.

O zbludilosti svědčí ochota dobrodějů naslouchat zjevně zastupným důvodům o stěhování národů. Když se prakticky celé obyvatelstvo zhroucených států vydává za oběti barbarského ná-

silí, není zřejmé, kdo tedy to násilí na nich páchá. Pouze hodně naivní věří povídačkám, že si běženci hledají v Evropě dočasný úkryt před válkou: jen co si trochu odpočinou a pozdraví se, vrátí se, odkud přišli. Nevrátí. Přicházejí, aby tento prostor osídlili. Víceméně bezpečno je všude v Evropě, od Srbska po Island – proč tedy davy nadšeně skandují Německo, Německo? Ze statistik OSN víme, že z 240 milionů lidí trvale žijících jinde, než se narodili, jen osm procent uteklo před pronásledováním, zbytek jsou hledači lepšího života.

Hledat pro sebe a své nejbližší lepší bydlo je přirozeným právem

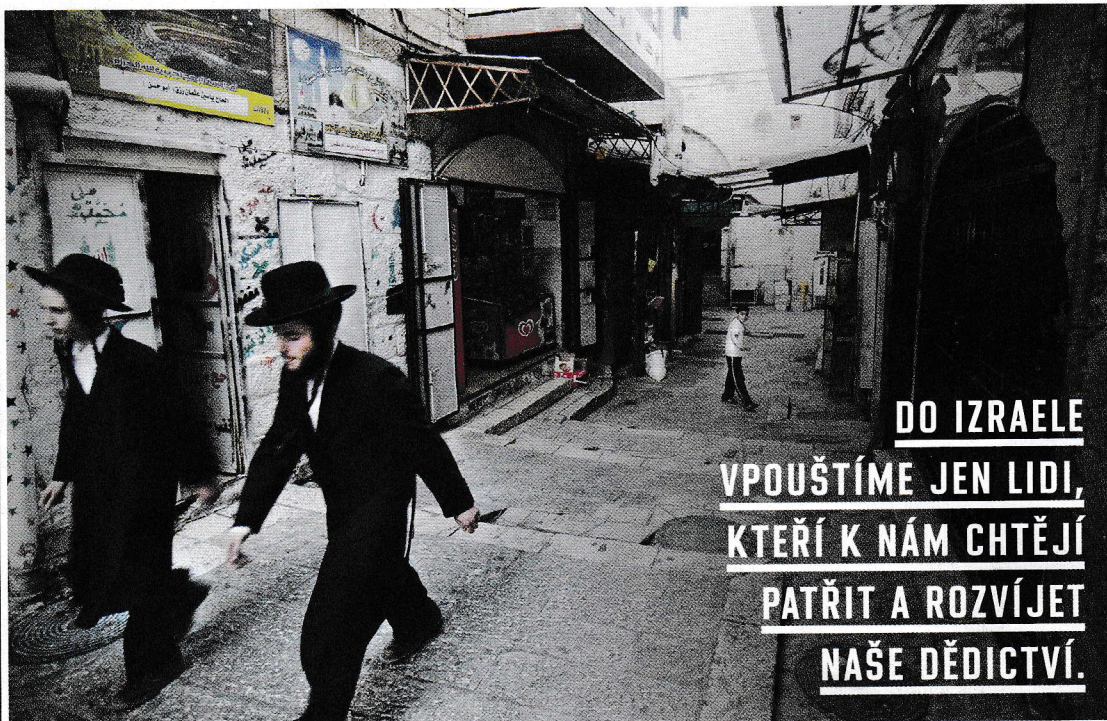
člověka, ale právo není totéž co nárok – poskytovat ho každému, kdo se o ně přihlásí, není ničím povinností. Uznání Všeobecné deklarace lidských práv je vrcholným výdobytkem lidstva, jenže žádné z těchto práv nemůže být základem migrační politiky. Je moudřejší včasným silovým zásahem zabránit tragédiím Rwandy nebo Srebrenice než ubytovávat u sebe vdovy a děti obětí.

Ti, kteří se sžíravým úšklebkem mluví o zvrhlosti „humanitárních intervencí“, nesou za dnešní stav stejnou vinu jako pomatenci, již trvají na právu každého vnutit se kamkoli s údajným nárokem na rov-

VE SVÉM SEBEMRSKAČSTVÍ JE ZÁPAD STIŽEN KOMPLEXEM VINY. JE TO PERVERZE.

bezpečí pro svobodu jednotlivce. Fašizace společnosti je falešnou odpovědí na pokušení politické korektnosti.

Atmosféra politické korektnosti umožňuje jednomu extrému pokukovat na nebezpečí druhého. V době příchodu Hitlera k moci nacisté odůvodňovali krutost svých opatření komunistickým nebezpečím. Nacismus se tvářil jako ochránce tradičních hodnot – takových jako vlastenectví, rodina atd. –, ale překroutil je tak, že se z nich staly šovinismus a fašismus. To je to, o co jde: klasické liberální hodnoty Západu je třeba ubránit před patologií politické korektnosti.

DO IZRAELE VPOUŠTÍME JEN LIDI, KTEŘÍ K NÁM CHTĚJÍ PATŘIT A ROZVÍJET NAŠE DĚICTVÍ.

Ve svém sebmrskačství je Západ stižen komplexem viny. Můžeme za vše zlé, co se děje na planetě, za války, kolonialismus atd. Za všechno vždy může silnější, tudíž teď už musíme být slabší. Je to perverze. Zdravá společnost je zdravá potud, pokud může odolat svodům levicové a pravicové patologie. Pro Izrael je to obzvlášť důležité, neboť jediný cit, který pravicoví a levicoví extremisté sdílejí, je nenávisť vůči Izraeli.

Izrael má zcela ojedinělou zkušenost přijetí nesrovnatelně větších množství přistěhovalců, než o kolik nyní jde v Evropě.

Přesto jejich absorpce byla víceméně hladká. V čem je tajemství této schopnosti?

Utečenci typu Súdanců nebo Eritrejců jsou pro Izrael zcela zanedbatelná kategorie, u níž se nepočítá s dlouhodobou absorpcí. Co se týče židovských přistěhovalců, kteří přicházeli a přicházejí v obrovských počtech z nejrůznějších koutů světa, každá skupina se svými zvyklostmi, kulturou a tradicemi, tam je to jiné. Nelze zapomenout, že Izrael je zemí přistěhovalců a utečenců.

Smysl útěku do Izraele je právě v tom, aby lidé přestali být utečenci. Žid přicházející do Izraele

od prvního okamžiku přestává být běžencem a stává se Izraelcem. Zdánlivě ideologická pozice, jak se časem ukázalo, má ryze reálný základ. Ideologie se stala skutečností.

Před půlstoletím sionistická ideologie postulovala, že každý Žid má právo na návrat a měl by skončit v Izraeli. Kdybyste se mě tehdy zeptali, jestli to pokládám za realistické, odpověděl bych jednoznačně záporně: takový nápad nemůže fungovat. Jenže skutečnost ukázala, že nápad fungoval, a dokonce výtečně. Židé z Evropy a Židé z arabského světa mají velmi málo společného nebo takřka

→

ELITÁM TO ANI MOC NEVADÍ

ný díl blaženosti. Kdo uznává, že žít za jeden dolar denně je nedůstojné člověka, měl by napomáhat rozvoji zaostalých zemí, nikoli otevírat dveře dokořán všem, kdo utíkají z chudého Jihu na bohatý Sever za lepším životem. Lidská práva musí platit a být vymahatelná všude, jinak se stávají návnadou pro ziskuchtivce.

To, co dnes v Evropě prožíváme, je projev historického konfliktu mezi univerzálními lidskými právy a konkrétními občanskými právy Evropanů. Protiklad se ozřejmil: lidské právo přistěhovalců usadit se tam, kde je jim líbí, vstoupilo do příkrého rozporu s občanským

právem domorodců zůstat tam, kde žili jejich předkové, a přitom žít tak, jak to pokládají za správné. Kvůli tomuto sváru potečou řeky krve, pokud nebude včas civilizované vyřešení. Žel, v dezorientované Evropě nikdo a nic nenabádá k zapojení ochablých reflexů, všichni, kdo mají společenský vliv, přesvědčují, že co se zdá být neodvratné, bude asi také lepší a hodnotnější. I nejvyšší církevní autority s vervou kážou o slastech pokojného umírání a varují před zbytečnými záškuby, které jen působí bolest a ruší důstojnost slavnostní chvíle.

Izraelci, zdá se, dokázali spolehlivě proplout mezi nástrahami

Skyllý a Charybdy, aniž by propadli snadnému cynismu spojenému s vědomím vlastní převahy nebo se uchýlili k bohulibé modrooke prostoduchosti v duchu rčení „svatá dala, nevěděla komu“. Mají málo iluzí a dost síly na to, aby zadupali do hlíny každého ze svých nepřátel i s celým jeho rozkošným přibuzenstvem. A jestliže to nedělají, pak jen proto, že nechtějí přijít o svou nesmrtelnou duši, o to, co je odlišuje od barbarů.

Pohled na krásné a smutné dětské oči a na dojemné postavy truchlících vdov je rmoutit stejně jako nás, avšak umějí se vyvarovat toho, aby jim krokodýlí slza neza-

střela zrak. Až příliš často ty zástupy sloužily jako živé štíty vlastním tělem chránící ty, kteří jim usilovali o život. Úspěšně odolávají také pokušení autoritářství s celou jeho údajnou účinností. Izraelci vědí, že autoritářství – to je síla, jež nakonec vždy bude stát proti nim, a že liberální demokracie nemusí být ani slabá, ani bezbranná.

JEFIM
FÍŠTEJN

ARABŠTÍ BĚŽENCI, NECHTĚJÍ BÝT JEDNĚMI Z VÁS, NECHTĚJÍ SDÍLET VAŠI KULTURU, CHTĚJÍ VAŠI KULTURU ZMĚNIT DO TÉ MÍRY, ŽE EVROPA UŽ NEBUDE EVROPOU.

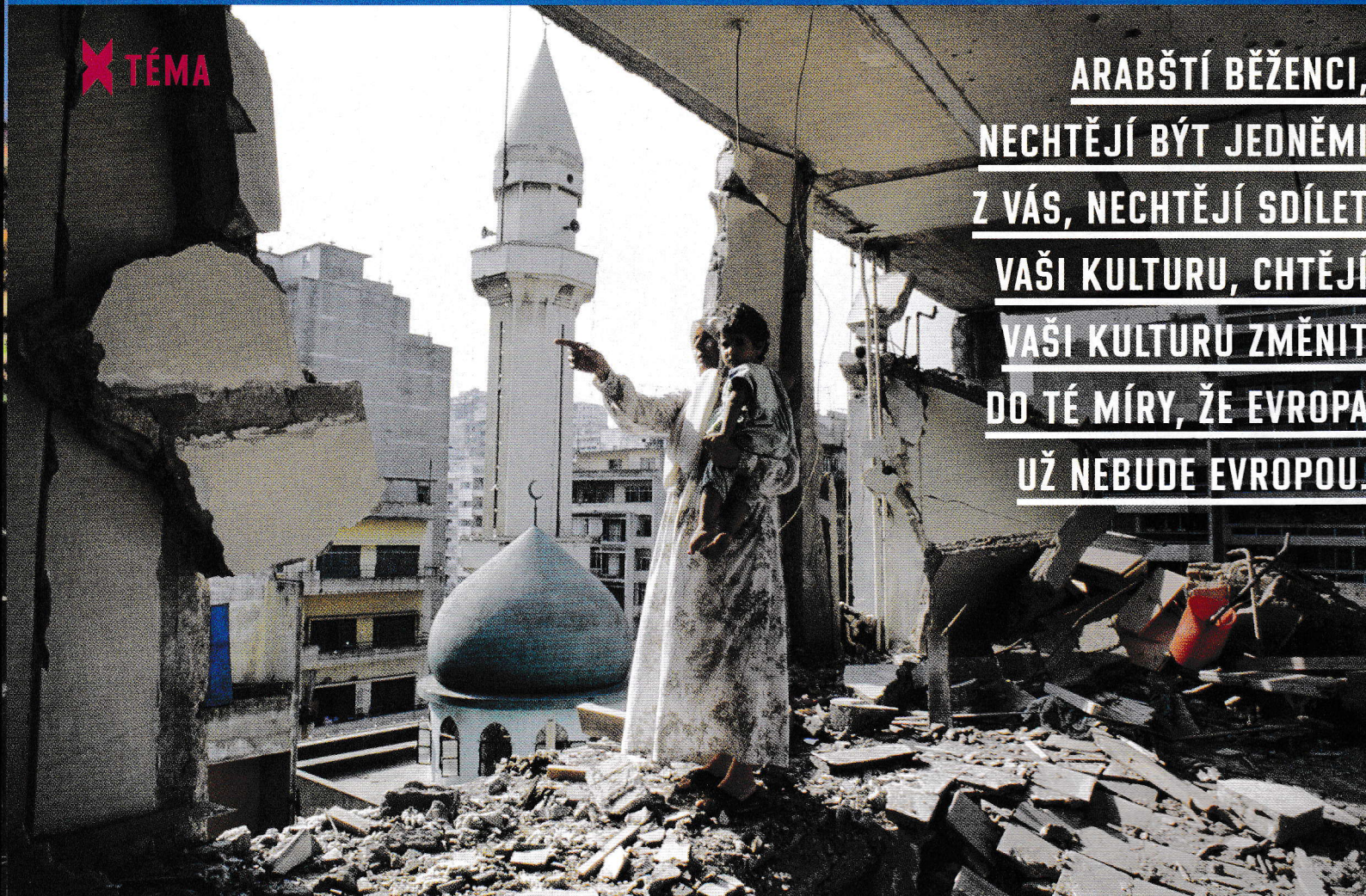

FOTO PROFIMEDIA.CZ

nic. Náboženství nehraje roli. Já sám jsem kupříkladu nevěřící a neznám nikoho, kdo by dodržoval všech 613 judaismem předepsaných příkazů.

Já nejsem schopen dodržovat ani základních deset přikázání. Některá z deseti přikázání dávají smysl, jiná smysl nedávají a jedno bych nepřijal nikdy, neboť by mě připravilo o to nejpříjemnější v životě. Nepatřím tedy k židovskému náboženství, ale přináležím k židovskému národu a mám vůči němu velmi silný niterný vztah.

Z EVROPY BUDE BLÍZKÝ VÝCHOD

Jde při hledání řešení přistěhovalecké krize následovat izraelský příklad?

Vůbec se nedomnívám, že by Evropa měla nebo mohla následovat izraelský příklad. Rozdíl mezi námi a Evropou spočívá v tom, že vpouštíme, a dokonce zveme k sobě lidi, kteří k nám chtějí patřit, chtějí spolu s ostatními rozvíjet naše společné kulturní dědictví. Nic takového v Evropě nevidím. Arabští běženci, kteří se domáhají vstupu do Evropy, nechtějí být jedněmi z vás, nechtějí sdílet vaši kulturu, chtějí vaši kul-

туру změnit do té míry, že Evropa už nebude Evropou.

Ti, kdo dnes přicházejí na evropský kontinent, nemají pocit sounáležitosti se zdejšími kulturními dědictvím ani ho mít nechtějí.

Přinášejí s sebou kulturu, jež se s ním nutně dostane do konfliktu. Klasický příklad – postavení žen a vztah společnosti k nim. Evropa je silně emancipovaný kontinent, ženy se zde těší veškerým právům a žádná nemusí žádat své bratry nebo otce o dovolení udělat to nebo ono.

Arabští běženci nepřicházejí do Evropy, aby zde převzali evropské představy o postavení žen, spíše aby své zvyklosti prosadili nejdříve sami pro sebe a pak i pro zbytek hostitelské společnosti. Evropa v takovém případě přestane být tím, čím je, a stane se součástí Blízkého východu.

Málokdo u vás chápe důvody, jak v zemích Blízkého východu mohlo vůbec dojít k situaci, že je musí opouštět milióny lidí. No přece hlavně proto, že tam vládne specifická společenská kultura, jež přináší právě takové ovoce. Oni neutíkají před bídou, jak se mylně domnívají mnozí Evropané. Alžírsko, Libye, Irák nejsou žádné

chudé země. Mohly by být nebo už byly značně bohaté z prodeje ropy, která jen tak tryská z půdy. Proč tedy většina z těchto států patří k tzv. propadlým? Proč je život tam zničen až na dřevě – pouze a jedine proto, že tam vládne arabská společenská kultura. A nyní přicházejí do Evropy a přinášejí s sebou tutéž kulturu, jež zničila jejich vlast. Když Evropa bude souhlasit s jejich právem zachovat si tradiční poměry, bude brzy vypadat jako Libye.

Mnozí Evropané obdivují Izrael kvůli výdobytkům, i když nepříliš dobře rozumějí tomu, jak tento úspěch souvisí s fungováním liberální a demokratické izraelské společnosti. Některá se diví tomu, jak vůbec mohou Izraelci existovat v podmínkách permanentní války, a přitom nevypadat nějak zvlášť zdrcené a ustrašené. Proč nejsou Izraelci mezi běženci?

Před mnoha lety jsem byl předvolán na patriční úřad, kde mi úředníci poděkovali za léta poctivé vojenské služby. Že jsem si odkroutil tři roky v regulérní armádě a pak rok co rok chodil na cvičení záložáků. A že toho bylo dost. Nicméně jestli chci, mohu v dalších

letech pokračovat v záložáckých cvičeních. A tak jsem podepsal několik tuctů formulářů, podle nichž budu v aktivních zálohách až do roku 2025. Mohu být do té doby několikrát zabit bez přerušování služby. Kdyby u nás vypukla nová válka a armáda mě nepovolala, urazilo by mě to do hloubi duše. Trvám na svém právu bránit svou zemi a nikdo mi to právo nevezme.

Dávno nejsem mladík a nejsem žádný sportovec, nemohu běhat po kopcích s kulometem, ale stále mohu sloužit své vlasti jiným způsobem. Proč nevypadáme ustrašeně?

UVědomte si, že ve Spojených státech počet obětí zemětřesení, tornád, lavin a těžkého zločinu v poměru k obyvatelstvu násobně převyšuje počet válečných obětí Izraele. Obyvatelé Oklahomy nebo San Franciska kvůli častým tornádům či zemětřesením přesto nepouštějí svou zemi a nestěhují se do Iráku, kde je podnebí mnohem přívetivější, místo toho po každé živelní pohromě svá obydlí vylepšují – budují pevnější základy nebo hlubší sklepy. Američané mají své hurikány a my máme arabské sousedy – je to jen jiný druh živelní pohromy. Války přicházejí a od-

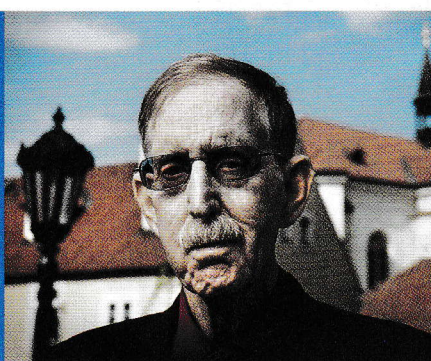
cházejí a časem se naučíte s tímto nebezpečím žít.

Vezměte si příklad: teprve před rokem se odehrál poslední válečný konflikt v pásmu Gazy. Po dvou týdnech už na to nikdo nemyslel. Přitom během války 70 % Izraelců muselo trávit nějaký čas v úkrytech během raketového ostřelování z Gazy. Evropané, jak jinak, kritizovali Izrael s odůvodněním, že není bombardován jako bombardování. Ale jakmile válka skončila a bylo možné opustit kryty, jediná otázka, jež Izraelce vzrušovala, byla: Jak to udělat příště, aby oběti na životech bylo méně? Izraelci jsou v pohodě, protože situaci vnímají jako výzvu, ke které je třeba postavit se čelem.

NAUČTE SE ŽÍT POD VODOU

Jako Izraelce se cítím bezpečně, strach bych měl, kdybych byl Evropanem. V Evropě všechny faktory děsí: demografie, multikulti, imigrace, nástup fašismu. Dokáže tento stav věci přetrvávat dalších 50 let? To nevím, ale nejsem si jist. Izrael je bezpečnější místo k žití než Evropa, protože jsme se naučili žít v reálném světě. Rozpoznáváme včas nebezpečí a snažíme se na ně

DAN SCHUEFTAN se narodil v roce 1943 v Tel Avivu. V současnosti vede Centrum pro studium národní bezpečnosti Haifské univerzity. Působil jako poradce izraelských předsedů vlád Jicchaka Rabina a Ariela Šarona. Od sedmdesátých let působil jako poradce členů Kongresu USA či bezpečnostních institucí v Evropě. Pravidelně přednáší na světových univerzitách, v letech 2012–2013 byl například hostujícím profesorem na Georgetown University ve Washingtonu. Dr. Schueftan je autorem mnoha publikací, mimo jiné *A Jordanian Option – Israel, Jordan and the Palestinians* (1986), *Disengagement – Israel and the Palestinian Entity* (1999) či *Palestinians in Israel – the Arab Minority and the Jewish State* (2011).

účinně reagovat. Evropa se namísť toho oddává snění a strká hlavu do písku. Pokud jste přesvědčen, že život by měl být procházkou růžovou zahradou, pak vás těžké časy nepříjemně zaskočí. Když jste vnitřně připraven na těžké časy, pak vás změna k lepšímu může překvapit jenom příjemně a jste opět v pohodě.

Vyprávěl jsem vám historku o potopě? Jednoho dne si Hospodin uvědomil, že má lidského pokolení až po krk, a rozhodl se seslat na lidi potopu. Ale tentokrát žádná Noemova archa, žádná holubička s ratolestí, jen samá voda, kam oko dohlédne. A tak přizval nejvyšší duchovní tří monoteistických

náboženství a oznámil jim, že mají tři dny na to, aby se připravili na potopu, po níž nezůstane žádná pevnina. Křesťanský kněz přijde ke svým ovečkám a nabádá je: „Zhřešili jsme a přichází trest. Modleme se, konejme dobré skutky a dostaneme se do ráje.“

Imám se vrátí ke své obci a prohlásí: „Žili jsme správně a správně jsme věřili v Alláha, přijmeme nyní mučednickou smrt a na onom světě budeme odměněni.“ Rabín předstoupí před souvěrce a praví: „Židé, máme tři dny na to, abychom se naučili žít pod vodou.“ Tohle je Izrael.

Izraelci věčně remcají a nadávají, to je národní sport. Kdybych

přestal žehrat, byl bych snad zbaven izraelského občanství. Profesionální idioti píší komentáře, v nichž si kladou otázku: Bude Izrael existovat za dvacet let? Idiocie je neléčitelná. Pravda je taková, že Izrael je největší „success-story“ v novodobých dějinách.

V Izraeli prožíváte samá nebezpečí, ale na to se dá zvyknout. Vy je totiž očekáváte a jste na ně vnitřně nachystáni. A jste-li připraveni na vše, začíná vás život bavit. Z Washingtonu, kde už dva roky vyučuji na Georgetownské univerzitě, si musím čas od času zajet do Izraele, abych si občerstvil pocity a znovu si uvědomil, co znamená žít naostro.

X

INZERCE

„Stačí jen hornbach.cz a je raz, dva hotovo.“

Objevte i Vy výhody online rezervace a vyzvednutí

HORNBACH

www.hornbach.cz

